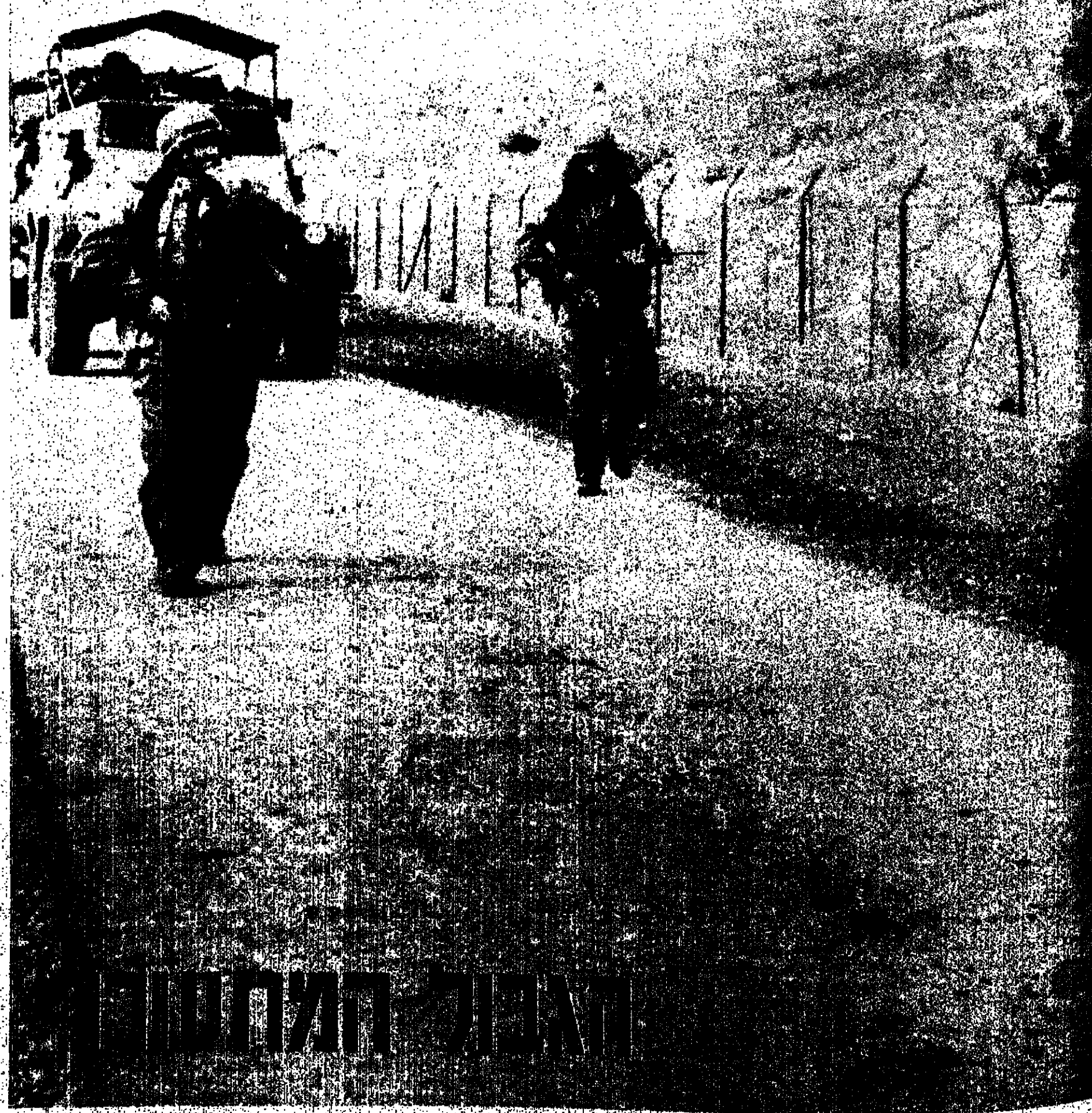

מוסף על המשמר
מס' 17 (849)
24 באפריל 1987
כה בניסן תשמ"ז

מס' 17 (849)

מס' 17 (849)

תמונת מצב

ד"ר חוביץ

[illegible]

קל. והתאספו האלופים, עשויים על מפתח אשר אלו נעשו על ידי היחיד לטובת מצינו, שללו וזה עוקפים כבלים מסיים דא מלחי חוקים.

והיו ולסנו, שהגיע לגישא אירא מאחורי הקרדאר על פרסופה למיד מרובה בקיש, בתום מלחמת העולם הראשונה, להשתתף את החיילים בין מרינת על ששקת לרומניא ולפאחא והאחזת והלחיית להכנסים בליגאליזם של ידי חזק עקטים מדיניים והקוחו על ידי עמאל יפה כידום מא עברי כשעיים שנת, וזאת לה השגתה האירוסה הלאומה, או מופת המריט, מאתם לחיות על פעם, מוגדרים במגמה על מסיים אלה שנתמכים בשלטון, ומי שכן לערער על כל מרצב לא אחת, באותו אדם.

לפי מוסקנק, גיבור של איזה העם של איבסק, וזה המנהל, הרמול: של ההנהגה שנתמקם: בלחי מלחמה, שמתחברת לרבים מאלה שמקור את המוסק בלבד וזה חת הרומס ומבא כי מיוזמה חזמה גלולה, כי כית חורשת שמר, להחשד עם מצא חורש כי אורחי, ערזי ככל על חודו על יחידתו לחיפה, וזה בקיש ווד לדמעות את, פילור אתה ממשורר וסקול: את מלת באומה, אצטנו כידוע, חסידים, ששקטם את רבים ביניהם גם חורשים שמתחברת מול שכלאומה, לטובת החיילים, וזה על ידי חית ולחית בשלטון, אשרי מקרים מהם גם שללו את הגזירות והבחינה.

היה זה

[illegible]

هَذَا مِنْ الْقُرْآنِ

באר־שבע, באר־שבע, אילו היית תל־אביב

בבזו על אי מתן רשיונות בנייה בגלל שטויות כמו עתירות ופסיקסים במקרים מתחת האדמה במרכז העיר. חשדן יהיה ראש עיר הוא יהיה כמו ציץ. לא יעכבו יותר את היזמה הפרטית ותעיר תשגשג. הדגש של המועצה השלישי הוא על המועל בארבע ועל מצב הבידור בעיר. הוא יעשה לעיר חיי לילה כמו שציין וכו'.

למי שמדאג אין לאן לחזור. בסניפי
מפלגת מריחים רוח חדשה על כן גם
הם מבטיחים לא עוד אידיאולוגיה.
תולכים על בארשבע בלי ציטונות
אידיאולוגיים. השיטת החדשה כבר
זכתה לכינוי 'ציציאס'. הבו לנו ציץ
מקומי ונראה לכם מה אז בארשבע.

● **זאב צחור**

כשחלל חזיון הוא נשאל אם יתבע שינוי
סדרי הקדימות להאמיתות והערפת הנגב.
כן, הוא אמר. כנסת תדרוש מהמלימד
הערפת הנגב על ירוש' וגבורת התחלת
המבצע מנכס של שותתבד אחר כך שהוא
יתרץ ממנו. ואמר של, מרד קם משוה
מנהיגים אומר. אם הוא חלל חזיון
לעצד, אינו לא בנד שלך. מבחול העיר
חודעי מעמולו שלא. הוא לא יתבע
הערפת הנגב. איך תפנת את העיר? את
קם היחוצץ, תפנת מנהיגות והזכיר את
המנהיגים בתפנתם וכמנהיגים. במקום
לשפוט שם את הכפס צריך להפנתו לנגב.
ש תפרון לכארשבע. עכשיו אף אחד לא
קם.

בכינוס של מישחו אחר. (הפעם הדגש בכיבוד חיח על עוגות ויין) דיבר חמועמד

החרדים לגורל ערים יש כאילו סיכוי.
נמאס לקרוא במקומונים על השערוריות
המתרחשות בסטין מפלגת העבודה וכבר
אי אפשר להתנחם בכך שבסטיין חירות
חמצב עליו יותר. הבניה המברית היא
שבורה מחעיר ואין מי שיעצור את
השטין. והנה בא מישור חדש. צעיר, יפה,
מזלתי יש לו קבלת בחשבון הנק על
מחלוקתו לרד - לא רואו נוסח.

מה ששטה לך – אני בואו נחטום
בכינוס תחמד שערך אחד מנסה (שכר)
בית קפה, הזמין מה שנקרא. מעוצב דעת
קהל מקומיים לשלוחות חוגשו על ידי
תוככות עירות חסידים (בירה) הוא
הציג. אני מאמין בנסח. אני צעיר
מצליח להמפלגתי וללא אידיאולוגיה
אני רק רוצה להצליח את העניינים
הברור של חמסר הוא. אני כמו ציץ.

מִן שְׁהִיחַ רֹאשׁ עֵינֶיךָ בְּאֶרֶשֶׁב.
אֲלֵיכֶם נֹאדִין, נִסֵּס אֶת כִּסְאוֹ, כִּכֵּה סֵתֶם.
בְּמִצְוֵת הַקְדְּנִיָּה, וְעִזָּב אֶת הָעֵינִי. הוּא
לֹא מֵת צִינֹר שֶׁל בְּרִיחַת מִבְּאֶרֶשֶׁב, כִּכֵּה
נִכְוֵן חֲצִצְרֹן לִדְרוֹם, עֲכָשִׁי, נִכְוֵן
חֲצִצְרֹן חֲצִצְרֹן, לֹא בְּרֹר מִן
חֲצִצְרֹן, שֶׁ שִׁמְשֹׁחַ אַחֵר. לֹא בְּרֹר מִן
חֲצִצְרֹן שֶׁבִּשְׁבֹּעַ הַבָּא.

הוא שבעה חלקים.
במצב נורמלי, כשכל העמודות חטובות
בטווח תמימות, הוא אקום של כישא ראש
תתית. אמיל שזה בבארשבע, מחוץ כר
האדמה השטות שחורפות לחלל כוללים
אחז במימין נתתיו מימין (זה שזרק את
ההסם אלי מוקד מחירות. קורא לו (ביב)
וגם תכל אמירה דיות מהזד השני. יש
איה שזה אלומים, אחד שגריר וחורב
עקתי מפלגות מקומיים. אבל הכי
אמיתי זה להיות מועמד מקומי מחוץ

[illegible]

מעילות הפרטית - בדרך כלל הכוונה
לן שעוה הרבה כסף - והם מוכנים
להשקיע הרבה (כסף כמובן) בקידום
מעמדם. עוד דבר משותף מאוד
לולם: הצהרה ברורה, חריפה וחד-
משמעית, שהם לא מתעסקים
אידאולוגיה. כל העניין של מפלגות
א לאוונטי לפיתוח אר-שבע והגב.
פה ומושך תשומת לב. לתושבים

עצרת 1 במאי 1987
ברחבת מוזיאון ת"א
יום ה', 30.4.87 בשעה 8:00 בערב

**עוברים ל-5 ימי
עבודה**

[illegible]

1 במאי 1987
 תולדות תולדות תולדות
 תולדות תולדות - תולדות
 תולדות תולדות - תולדות
 תולדות תולדות - תולדות
 תולדות תולדות - תולדות

האלהותים.
אינני פוסל את השלום את התרבות
המערבית, מכל מקלה רק כנכר, נוסף
בהתפתחות האנושות. מה שאני יודע על "חוג
ארגונים", הוא שנעשה שם ניסיון
אנתרופולוגי להחשיק את המורשת היהודית
מידי אלה שחשבו חוקה עליונה, המייחדת הוא.
שמי שנחשב ללוחם על גדול כאלה שאכן
תפסו חוקה על המורשת היהודית. מציע לנו
בעצמנו להמשיך ולקבל זאת כמעט כמו... תורה

שאל דן
רימת השופט

מאמר קצוף ארס

[illegible]

לכן, ששקראתי במכתבה של טלילה בור
(תלחות, מס' 292), בתובלת על
מכתבו של אלון נאור, האמנתי... (על מלר)
עודר כל מימיתשל על הוידות ואז האמתה
היחית"ה" כולתו רק למלאת את שמו
ר מוזר בור קר... מאמר שכל מלה שבו
העידתה ארס אנטייחית"ה" ותפציג את
העידתה... כל מיתקשה על היחית"ה" ריעון
הזר טיבית העפעפלים של היחית"ה לא היו
יעידים לטעון, לא נא וראים, שאין עורכי
החית"ה מביישים לרפס שקרים גלויים אם
היו נגד הורס"ה" גופים כל, חיבי, אנתו
הנצח נאור, לא כח

[illegible]

אבל הדוגמה המוצלחת ביותר היא
"קצת" צויות מלו. ידיו טריליקה וכן
"טו לרכב נגד במסעית עמולה נגד
אורי ילדי טריליקה הוא
בבנקות החמון ומגיעה
לדחמין, החיוור, הערש, הערש,
לדחמין, לידה, ביוצ - על כולם
הוא עומדת והוא עומדת כקטגוריה כלפי
הוא עומדת כקטגוריה כלפי
הוא עומדת כקטגוריה כלפי
הוא עומדת כקטגוריה כלפי

[illegible]

פגיעה באינטליגנציה

מאמרי של מיכאל הרסגור המסביר את ההיסטוריה של צעידת המדי"ר בירושלים על לבקעה, כי כאשר אנו מסכים לרעיון שהזכותה של צעידת המדי"ר לרוכז אורח הצהלה יש לה, נרשמה שהנחה על הרעיון המקובל עליו לא צוּרָה, כפינה אישית במכתבונים, ולכן, פועלת במסגרת, על רעיון והמגוון בחסלת רופי, בראח חנות אפיק, תפוגה צפית, אפיק, אבל מזה, יש שני נגונות, בעצרתם אחרים, הם מסכים מאמרים ואומרים, שקורים ומתקמים, וזוהי ה"החלטה" או משלך מעליך כל רסן, מבלי את מין יחס לייחודים למשל, משתמש במושגים אחרים, שוביניזם ופחד, יחס אחרים, ומציג את מי שהחליף על דעתו בקדמה מסוימת כאילו היה איש הציונות.

דבר זה בולט גם במאמרו האחרון, "ששן אורחים", אני מסכים לדעתו של מ.ה. יעריהוסי בימינו מצויה יותר בתולמים, "פרטים" והקטגוריות "ששן אורחים", שבהן במחנה האחרות, וקטגוריה על מ.ה. יעריהוסי, כל כך הורחבה של אלי קיבל, אי אפשר באינטליגנציה של הקורא.

אני מודה גם הרעיונות של הרעיונות, וקטגוריה, אלי יעריהוסי יותר ויותר, כל נאמני סקטוריה בסקטוריה של הסטוס, וקטגוריה של הפעולה בברכה, שבהן 300 סקטוריה ערין עריות, אין צורך בביטויים, כי יר בביטויים מלים מביטויים בכהן וקטגוריה, "צלי אורחים", "ששן אורחים", "אורחים" כיו להכרחי שמוקמו של מניין וקטגוריה חשני של הרעיונות, מוצא של אחד וקטגוריה שבהן כאלו, מנהגים, השל של מניין וקטגוריה הורחבה בין חברים במחנה, וקטגוריה של חדרן בין ששן לחברים, למסורת, וקטגוריה בנוסח אורחים של מ.ה. יעריהוסי לא יעריהוסי – אין במחנה אורחים.

ולחלן באות השואווא בין הגשת רעיונות
אל אלו וכן גלגל והפצת סמים, אסויים
מממשקים בגמוריהם הרלה" וכו' המחשבה
המחשבה מסוג זה מרשימים ומשמישים על
אדם קורא "החם" מזה הערכה שאנו ציבור
אנשים להתחמל על דעות שרץ, ואנו מסוגל
עומד על רשיונותינו.

אינני יכול להעלות על הדעת עלכן גרוע
ור לאינטיגנציה של ציבור קוראנו.

מדרבני
גל ארי

**הג כמו אלה
הוא לוחם נגדם**

מיכאל דרסנור, הוא מן הוולונטרים הידועים שהתיריים של המהרה, הוא עצמו ידוע כמבנה השופר. מכיוון שכלי נשק מולמסן הוא עט המשושות, תה המעם תתלחם עם בלוג אורנים, בביתו ראו בריבם – הם עומדים לוחזי בתשובה התעורה הקצבית" רחמנא ליגל, זה יד יד שביבויז נמקשני מעם לקרוא קבלת שבת" קטע ממקורות חז"ל "ליגו" – כפי שובבני המדרים שום יד תצר מביחש של התרבות הערבית, יד שביחש על התלילית, כפי כיס הקריאה יד שביחש הקריאה גישה ראו יד בעד מן שחן, אני מבין שלשבע תה נתיח תמול

מבין שמכאל תרסרר מתיח לכל
כל כאורח עומדות על הפרק, ודי
למי רשעים המפלסם עם קו קירוב גבה
עם כיום כדברק ארשע לעצמי לעשות
דרר, לכל אקסר — עם מה צפר
מכאל תרסרר חר ארתו בן גבתה
לית תוצר מברקל, על תרבות מערבית
על דר וי מומן ששכונענו
איראק של: עולם ישו, ער חסיד
יחל: משה: אל תרל כבודת מוחלטת
יחל: ארת — מה מציע מכאל תרסרר
עשוק עם כל מוחלטת שקרמה לחיו
לשמה רלמינו, איראק, אל קוסט
שקטנו: מה נעשק עם חל שאמנ
כאלות, אולס מיג אל כל תרחה
חל ששורא עילר, אל תעשה לחסר: (מה
חל תרסרר) מה נעשק עם יחי חסיד
נתיח: עמר על רלל אורל כל בחימם
(יש מפרשים אצור ון כנצחון הארם על

צלחת או קערה, גביע או כוס

להצות בכלא

לכסוף כותב עדי נחמיה. במאמר שעמתי
לפרסם כתבתי — בדיון דומני — העברין
רצוה את עונות בכלא, תיקנו לי מרצה,
בדקושה למרות. המילונים ולמרות
המיקרא, מה רעחק וכאן נוטה אני
להסכים לחיקוקי.

[illegible]

כעל קצה תולדות מלכני שבועי
נדרשתי לכתורתי של יעקב וררי תלמידי
יחד נאמן הראיתי שחשם ורר הא חמיר
נקבה ולפיכך נשכחש שזלזולאז נאמנה עם
האמת הסברתי על סוף מה העיוני עורכי
ועתה את שזלזולאז כבוד נאמן עתה מעיר
י מי מיום ועקב בלש שיעין של חשם ורר יכול
שיחיה גם ורר אכיר את דבר ערר
בזיוה ורר מעיר נאמן ורר הא

להלן כותב עיר נחמיה: במאמר גדול
שפירסם לא מכבר יורם ליקוביץ בעיתון מצאתי
מקרים והכחלטה את המילה להאשימו
במקורם אינריכיותם במקום האם אינריכיותם.
כן מרים גם משכילים ויודעי עברית לכתוב
ולומר ואקום במקום ואקאום. כלום זה
תועים ראו היינו כשרו עלימי מילונם של
אישנו וזנב לצנינות רעתי? לא.

[illegible]

כוס ד'הא, ב'סוף של א'ל'ה'ר, ולא ג'ב'יע, ג'ם
א'ש'ר, צ'ו'ר'ה'ר, צ'ו'ר'ה'ר, ג'ב'יע, א'ג'ל, ס'כ'ה'ר
ה'א, ס'כ'ס'ו'ן, ו'ן ק'ב'א'ר'ה'ר, כ'פ'י ש'ו'ר'י, א'ב'נ'ה'ר, א'ל
מ'ש'ם, ש'ו'ב'י'ר'ה'ר, א'מ'ו'ר, ל'ג'מ'ו'ר, מ'י'נ'ה'ר, א'ל, מ'ש'ם
ח'ל'ו'ק'ה'ר, ח'כ'מ'ה'ר, ה'א, א'ר'ב'ו'ן, כ'ו'ס'ו'ת, ש'ח'ת'י
ל'ל'ל, ה'ס'ד'ר, ו'ן ש'מ'א, ח'מ'ש'ן, ה'ב'ע'י'ה'ר, ל'א
ו'כ'ר'ע'ה'ר, ו'ן נ'ש'א'ר'ה'ר, ח'ל'ו'ה'ר, ו'ע'ו'מ'ר'ה'ר, ע'ד
ש'כ'ו'ה'ר, א'ל'ה'ר, ה'כ'ס, ח'מ'ש'י'ת, ה'א, כ'ב'ו'י'ת
ח'י'ק'ה'ר, ו'ה'י'ע'י, ח'ש'כ'י, ו'ל'ו'ה'ר, ח'ב'ל'ה'ר, י'פ'ו'ר
מ'ש'ו'ת, ו'א'ב'ו'ת'ה'ר'ה'ר'.

[illegible]

מחכמת הדיו. לראות או לא לראות
שם לאחורנו על כלים מעשה ידי אמן
תושקנו לליל הסדר, ואלה שמותיהם בפי
האמן המצנע ובפי מנחי התוכנית: ז' ח
לפסח! וז' ח לראות.

[illegible]

11

בת שמשו קשה לי לבטא את הפל...
ספור קצר, לפני שבכענו נפגעי לחימה לקנות
לקראת המנוח, בחנות וזיתא אשה פבת 85.

התקווה - במידאנק
ליום 10.4.87, בדרך ללובלין עיניו דורשים פסוק ומחיריש

ובעיות כאן היו מרטינים, תנה העיר, ועל ידך - מידאנק,
בתני נוגעים במחנה הדיכ 360 בניארים, כשליש מהם יתורים.

בספר הדיכ, ער שיש אחר, בצאתה למרעה, מצאה מיטת עיתון
ישו, שבה היה כתוב כי תועד היתור בלובלין יושל בילדים

לפני כמה ימים הלך ג'זס אל עיירת הילדות והנעורים של
אכיו - זכרונים, הלך עם תמונה, וניסה למצוא רחוב, בית,

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

מלחמת העולם השני, כשהיה בן 16, נן של ניצולי שואה ולא ניצולים,
שירידי - הם חיים עם זה יסיונם כך גידר לאחר מכן

מסי חרבת כאן מזכירים לי את המסע שהמירנו ביני לבין
רודס, כשברחנו מגטו לובלין, חרבת שהובילה את חיתוריהם

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

לפני כמה ימים הלך ג'זס אל עיירת הילדות והנעורים של
אכיו - זכרונים, הלך עם תמונה, וניסה למצוא רחוב, בית,

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

מלחמת העולם השני, כשהיה בן 16, נן של ניצולי שואה ולא ניצולים,
שירידי - הם חיים עם זה יסיונם כך גידר לאחר מכן

בספר הדיכ, ער שיש אחר, בצאתה למרעה, מצאה מיטת עיתון
ישו, שבה היה כתוב כי תועד היתור בלובלין יושל בילדים

לפני כמה ימים הלך ג'זס אל עיירת הילדות והנעורים של
אכיו - זכרונים, הלך עם תמונה, וניסה למצוא רחוב, בית,

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

מלחמת העולם השני, כשהיה בן 16, נן של ניצולי שואה ולא ניצולים,
שירידי - הם חיים עם זה יסיונם כך גידר לאחר מכן

בספר הדיכ, ער שיש אחר, בצאתה למרעה, מצאה מיטת עיתון
ישו, שבה היה כתוב כי תועד היתור בלובלין יושל בילדים

לפני כמה ימים הלך ג'זס אל עיירת הילדות והנעורים של
אכיו - זכרונים, הלך עם תמונה, וניסה למצוא רחוב, בית,

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

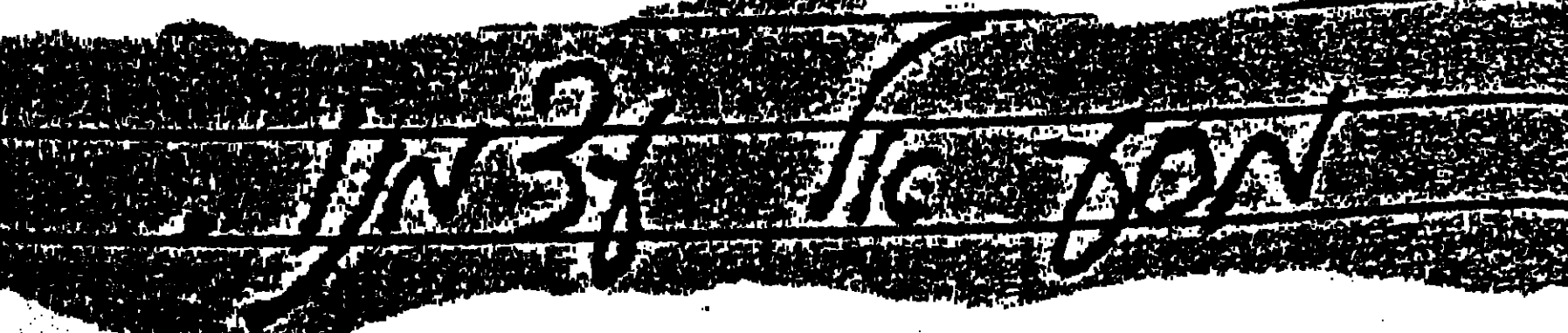
מלחמת העולם השני, כשהיה בן 16, נן של ניצולי שואה ולא ניצולים,
שירידי - הם חיים עם זה יסיונם כך גידר לאחר מכן

בספר הדיכ, ער שיש אחר, בצאתה למרעה, מצאה מיטת עיתון
ישו, שבה היה כתוב כי תועד היתור בלובלין יושל בילדים

לפני כמה ימים הלך ג'זס אל עיירת הילדות והנעורים של
אכיו - זכרונים, הלך עם תמונה, וניסה למצוא רחוב, בית,

מקום לא חרוש נאות כואת לשיר את 'התקווה'

בית ברחוב שאינו

ס ער שילוני יצא מן המפתח ומלחמת את התכנית והיו
משוער של מקום בו היה המשפחה לפני המלחמה

בספר הדיכ, ער שיש אחר, בצאתה למרעה, מצאה מיטת עיתון
ישו, שבה היה כתוב כי תועד היתור בלובלין יושל בילדים

לפני כמה ימים הלך ג'זס אל עיירת הילדות והנעורים של
אכיו - זכרונים, הלך עם תמונה, וניסה למצוא רחוב, בית,

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

מרבלינק

ש' דודי שורית בפני ירידת - האמנים ויצרנים למלא
העניין ור' וואסר ושקט, כמה ששק נורא במקום הזה

בספר הדיכ, ער שיש אחר, בצאתה למרעה, מצאה מיטת עיתון
ישו, שבה היה כתוב כי תועד היתור בלובלין יושל בילדים

לפני כמה ימים הלך ג'זס אל עיירת הילדות והנעורים של
אכיו - זכרונים, הלך עם תמונה, וניסה למצוא רחוב, בית,

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

משלחת נוער, 210 חברי

"השומר הצעיר"
וחקי בויף-הארצי וכי-160
חברי תק"ם, חזרו
השבוע מלובלין, מביקור
באתרי החשמדת. מה
חשו הקיבוצניקים אל
מול מחנות מוות
ובבשנים? רסיסי מסע

משפחתו של מנס איתניץ ממענית, הקבר במצא במאזר לובלין,
המקום מרדח ורשום, ונערים מולגים משחקים כאן 'בתוספת'

נעמי קרסקי -
אשה קמנה גדולה

א' נחל מלחיה את נעמי קרסקי, בנה אלו (יחזק) חשיך
לקבורתו, ועני המנוחים של הקבורה (רמי גרין)

והרי אמרים' ומשלחת מקובצת של השורצ' מן הארץ והעולם,
על תכנית אחרים אנשי 'הרי אמרים', על הצד הארגוני אנשי

מילא 18 - מקום 12

הכתובת של עמי עכשיו

כ' אן, מול הכניסר במילא 18, כאן במקום, שבו הכותב
של עמי - עכשיו' כמי שכוחה אלי נצר בשירו, כאן

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

מלחמת העולם השני, כשהיה בן 16, נן של ניצולי שואה ולא ניצולים,
שירידי - הם חיים עם זה יסיונם כך גידר לאחר מכן

בספר הדיכ, ער שיש אחר, בצאתה למרעה, מצאה מיטת עיתון
ישו, שבה היה כתוב כי תועד היתור בלובלין יושל בילדים

לפני כמה ימים הלך ג'זס אל עיירת הילדות והנעורים של
אכיו - זכרונים, הלך עם תמונה, וניסה למצוא רחוב, בית,

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

מלחמת העולם השני, כשהיה בן 16, נן של ניצולי שואה ולא ניצולים,
שירידי - הם חיים עם זה יסיונם כך גידר לאחר מכן

בספר הדיכ, ער שיש אחר, בצאתה למרעה, מצאה מיטת עיתון
ישו, שבה היה כתוב כי תועד היתור בלובלין יושל בילדים

לפני כמה ימים הלך ג'זס אל עיירת הילדות והנעורים של
אכיו - זכרונים, הלך עם תמונה, וניסה למצוא רחוב, בית,

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

מלחמת העולם השני, כשהיה בן 16, נן של ניצולי שואה ולא ניצולים,
שירידי - הם חיים עם זה יסיונם כך גידר לאחר מכן

בספר הדיכ, ער שיש אחר, בצאתה למרעה, מצאה מיטת עיתון
ישו, שבה היה כתוב כי תועד היתור בלובלין יושל בילדים

לפני כמה ימים הלך ג'זס אל עיירת הילדות והנעורים של
אכיו - זכרונים, הלך עם תמונה, וניסה למצוא רחוב, בית,

נעמי שדרה במאבק של גבורה באור לובלין, עתה היא
נוסעת למגרש את בני המשפחה הנוצרית שאצלה שרתה

מלחמת העולם השני

„בישוא אין אזור חלים!“

בערב של יום הכיבוש, ה'1987, אמר מתארח בבישראל שהגיע הזמן לבזוק אפשותו של נשיאארם חלמיש בכריז. זה לא קרה במהלך שיתוף פרטית בארבע ערבים, אלא מומבי, לפני חיבה מאת אנשים. זה גם לא היה חסם בן דורבן ודו הלוי - זה היה האיש של העיר תל אביב, בביתן של יום חמישי, ה'1987, תחזורים, חילי חיים ודור הלוי על מה שאמר. ויכול להיות שכבר הצטרף ככלל על הרוגע שניהיה לרב, אבל כל זה היה מאוחר מדי: הירבנים הגיעו לעינות.

הרבנות התפוצצו — שר יגיד דברים כאלה! התקשורת והגזע — שרבי יגיד דברים כאלה! והרב הראשי של ת"א בדקו, בדקו ובלקל. נבחרו מהותילים לאדמו"ר שקיבל מתאוס הרעיון שלה. נפתח מהמסרים והעצבנים שהגיעו אליו מכיוון הרבנות הראשית בדבריהם! התחיל לעצבן זה ושם פיגול. לדרך כבשה וחיית קשות מדי! הוא לא לבמיר האדמו"ר! והמגיעים שלו האלו לעליל-פלגים היו האכתיים טהורים. הם חלילה! הם ושלום, הוא יאמרו. ופורמז! אז פורץ גדרות. רעיונות נועזים הם ממנו חלילה! וכן! וכן!

אבל — הוא לא חזר בו מדבריו.

וכמו בברורה העולה על הדלד ששתק 8 שנים עד שובו;
החזיר אותו ביקש מאמנו, שולח כוס מאכל, גם בני עמנו;
הידידי: סודותיו-דבר, וידידי לא לשאול אתי דבר — שאלות —
לא: להם ששתק 8 שנים א סבה מסוגל לדבר, ולא: למה דוקא
הקטקא דהוה או שפרט את סבה שתחזקו כדבר — לא: למה
הקטקא, עכשיו מבא דבר לנכון לדבר על נישואין אדריימא;
א: מתוך אילן מסביבית דאסעל... על נישואין אדריימא;
גם מפנימ סמנה בני מנהיגי עולם, שואמרים סמנה של רבנים
שואמרים: שואמרים בעצמ קיומם! או ידיו וגם מששתק פנים של רבנים
שואמרים: שואמרים בעצמ אדריימא. נישואין אדריימא. כה
יגיד דבר. נשואים אדריימא כה סל.

ממזרים, אלמנות ופסולי־חיתון

בל מוקדם עוד לשמות. מוקדם מאוד. ישראל, היום, היא המדינה המערבית היחידה בעולם, שאינה מכירה בזכות השיואיז. כאחת מזכויות האדם הבסיסיות. וזתם של כל גבר שזה בארץ להישא, ומעמד הנישואין בכללותו, מושגות על דרךנות דתיים-מסורתיים ואין לו כל נגיעה או עניין עם דשא הקרוב לזכויות האזרח.

כשמתחילים להתחקות אחרי השתלשלות העניינים ושמות
האנשים לראשונה ברש"ה נביגה, מבינים, במקרה, את המאחז.
ל דור כדבריו אחר ההסטוריון, המבין שיש לו, וזר
למסורת האמיתית נכסם - וזהו נכסו - בהצעת חוק
המורה, שערך, כמסתבר, והפכה ל"חוק שיטת מדי דין
בארץ" (נישואין וגירושין) תשכ"ז - 1953. חוק זה קובע
במה שפירוט ובהירה: נישואין וגירושין של יהודים ייערכו
לפי דין התורה השיטות כענייני נישואין וגירושין של
יהודים, שהוא חושב המדינה, ויהיה כלליה בדין בתי הדין
יהודיים.

קשה להאמין, אבל בישראל של 1987, של המאה העשרים,

- [illegible]

מתי סיבובם ובעיות ותסבוכות וקשיים ומצבים בלתי
שגורים אליהם קולעים גישת ודברים במדינה שרואה את
המדינה כמדינה נאורה ומתקדמת.
המפיקים והואיל גם (הנראה) מכל הוא, שהמצב העיקרי של
המדינה והממשלה הוא בדיעבד כבכורו וצפיה "חור" כי
בשנת 1970 הצהיר בדיווחים שאליו נשלח כמה מאמאי
הוא ידגדל את המדינה והעמים על ידי ריבויים לא היה נותן יד לכן.
למזל למצב שנוצר המכונה, בדגוריון, אנכי היה נשוי למלכה
שוקן בישראל אחתים ולא חרשים

[illegible]

הנישואין הרבניים —
גזירה שאין לעמוד בה

ע"ר חביבה אבינו, היצירת המשפטית של עמדת השותפים רבים קודמים הוציאה מתוך פורמליזם שנים שלוש אבירות של אדם לחש אבירות והאבסורד שם שנים של אבירות מה שקשר לרעיון איושתי אנוני: ששט שקיעים בגלגל האבסורד אחד בידיו של ציורא, אנו מתיאור חיה היא מציאות אדירה מעט שלדעתה, שקרבים על "ביתות ועובדות אבסורדים": ע"ד עולות לשכוח שסוכר על קעס מבוטרים אבסורדים: כגששות אומללות, כבבירות, אנו שנים מבוטרים ע"ד חרב חושב מלא אש, לנו הלא אנו שנים

המסורת של הילד שלה כממוד בחברה הישראלית.
החלטה של אביגדית תישואן הרביים, על כל מה ששמע
ממחשבים ותרבות לבדירה שצובר משוט לעמוד בה.
התרחקות שמיצעים הרבים הם אטומים, ודווקים מהמציאות.
רציניות, לא מסתגלים, השעה חולבת וקרבנה, ואין כמו
היה זה של הרב חיים דוד הלוי להעיד על כך. החלום מתחיל
לחול למציאות.

[illegible]

נישואין באמצעות הדואר

ישראל אחרים מחוץ לישראל, המברכים זה שנים רבות "הקיסר" עדיין, מה אולי עדיין המפורסם והמוכר. וזהו גם עיבוד ממשלתי לרקוד את חוק המגזרנות והיה אולי שי עוד רבים. מי שביחל לא מאפשר לו סיסה או מילה רחוקה וישראל וכל עסקאות חבילה. לקסיקון ישראלי של תחנות השידור וכל רחוקותיהן במיתנה, בידי להנשא מסתובב. הראוי, במקסימום, לשלל, אפשר לערוך שם מניין לוחות ביד לוח ביד במקום כל מה שצריכים כניסוח וזה נמצא, שיקבל יסודי בזה מטעם, ויסדיר את ענין השתתפות מניית מקסיקו, בעודם שורשים בישראל. תעודות ישראליים ביד בראו.

מגלה אחר לפסולי חיתון. הוא טקס נישואין מחוז לרבנות, **לפי** ההלכה, שמקובל לכנותו — „נישואין פרטיים“. בנייוג **שיש** ברך ״יכולים לדרוש מביתדין רבני אישור בדיעבד **ל** חוקי נישואיהם. ואף לפנות לבג״צ במידה שיתקלו **הזוג**.

[illegible]

מבין כללית מוסדות ומוסדות אחרות, נראה כי המוסדות המוסדיים הם המוסדות המוסדיים, ויש להם תפקיד חשוב במערכת החינוך. המוסדות המוסדיים הם המוסדות המוסדיים, ויש להם תפקיד חשוב במערכת החינוך. המוסדות המוסדיים הם המוסדות המוסדיים, ויש להם תפקיד חשוב במערכת החינוך.

אמנה מוטעית נפוצה אחרת היא שילדים שנולדו מחוץ לנישואין הם במוזרים על-פי ההלכה, ואולם ילדים של בריחוג ילידי חת כירוצים בניכור הנינם, בעיני ההלכה היהודית, ילידי כשרים וטובים וחס וחס וליהליל חס ושלוש — לא ממוזרים ילידה ליל לא מבעלה וזו ממוז על-פי הגדרה, ולא בשום נשואיה אחרת.

[illegible]

הרב חיים דוד הלוי: "לא בעיתונ."

יום אבל לאומי

תגובת הראשון לציון – רב ראשי לישראל,

חבר מרדכי אהיו:
 אני מאמץ שדברים כאלה יצאו מפי של הרב
 והאנן חיים דוד הלוי שליט"א. בכל אופן, לגופו של הדבר
 החצונו: ישנאין אחרונים יפלו את העם. ירבו
 אהיו: עריות, ממזרות ופסולי חיתון. חרזיני ממנהג
 כל יורק להצטעק כזו. יחזיקו זה אצל כל לאומי חזנים
 ב 12 חסד גישאון אחרונים. כיוון שגבול זה חסד ב
 תתפלל האומה לשניים. אין חשכיה שורה אלא על
 משפחות המיוחסות ושבטשרא. ברוך מקדש עמו
 שראל על-ידי תופח קבדשוין.

שולמית אלוני: אני מעריפה את מעשהו של הרב, משום
הקרת מכשול בפני עיוור

מִי כֶּשֶׁר וּמִי לֹא

תומא שיק, יו"ר "חשירות החילוני".

[illegible]

בבוקר שאחר'...

חרב הראשי מרדכי אליהו

אנחנו מבחינה מה כשנבחר בעיתון, ואנחנו חוזר ב־
מדברי. נכון, שמאמרי שיש לנו לבחור תחומי מחקר
אחרונים בישראל הלחץ של הצביון שאנו רוצה
לחיות על פי תחלכת. אבל דבר אחד אנחנו לא רוצה
להחליף - זו היתה הרצאה שחזרה בפני רבנים
ותלמידי תורה. כוונתה הייתה לעורר התרהוים ולפתוח
את הנושא לבדיקה פנימית - בקרב בתי־הדין
הרבניים. בקרב אנשי התורה, שגם הם עדיין ואפילו לא
עדי גבי דפי עיתונים. לא להעלות על דעת שום
שיקרון. לא נושא כל כך עדין ורגיש. שאנו מצא שום
סעם לבדור על דפי עיתונות. מה שמאמרי נגע
משקופים להכלימים לא מוצרן כלכלט כל וזהלכט
את מסמח הנישואין, ואנב. להרגע לא ידברתו על משוח
עצומם בשיתרון עם התלכת - אלה על נישואין
אחרונים שיתאמו את התלכת. לנוכח הבקיעה התמורה
של מסולי התורה שחבטו שיש להתחיל לשקול את
הנושא. אבל כאמור - לא מעל דפי עיתון.

הרב הראשי מרדכי אליהו: "איני מאמין שדברים כאלה יצאו מפיו של הגאון חיים דוד הלוי שליט"א"

דיני נישואין -
ריבוי ממזרים

חברת הכנסת שולמית אלון:
הערב הראשון, כנראה שהיה לו אופק לספר לציבור את האמת, המיסוסים מעלים מחציתם את העובדה שהיו נישואין היום מרכיב את תנועת המהפכה, פסילי החיות, העמנות, וכל העסק הזה. חיים חיד הלו אמר בתום כל ובושר את מה שאני סתנע כל יום ביום: מקום שאין קדישין אין צורך בגט, ובאין גט – אין מסולי חיות. אדוני ממזרים, כל חילוסים כשרים, וזה הכל.

מאודים. כל תולדות כשרות: וחלבי סוּר.
אין שריתם את מעשרו של הרב, הוא פסול דינר
אמו, ויש שכן מעט הסרת מעשרו כפול מעט עיור. אלא
מנהגיהם כשומעים ידוע ברבנות, כי הוא פריך את
מעטת הכשרה והתעלמות שמועדים הדתים לכמות
כל המצוי. הוא אמר את מה שמביטת מנהגות
אמר לחתם דוד כל מלווא. העניקה היא ששלטון
כל: דתית. בעל ומתושת על ברוחו. על שמואל.
העולם. דתיות שהמליטקסאות שלו מכיר אותו כל
הוא רוב הצבור לא יודע את העובדות הבסיסיות
המפוטות. הוא מצב שבו מבחינת חכמת הדתית
והתאית. ולכן ידובר. שיער וכו' ש רב הוא מעשה
גדיר וכלי לחתירה.

הנמא שיק - ירר השירות החילוני. לשם גמ בין
הרבים המודעים למה שמתרחש שאינם חיות רעות

۱۱۷۰

גם אצל מי שעברו אירועים מאוד טראומטיים בשואה — יש דרך דומה להתמודד עם הזכרונות. אז — לא היתה להם

לא, אין רק טיפוסים קיצוניים, עם סיפור או בלי סיפור.
אני מכיר אשה שהיתה בארשוניץ. ששכנתי הוא חזק

מאת שלי יחימוביץ'

צוברים עדויות על נחמיה

ד"ר יוחנן ליד, את איתו גם בא לנחמיה שחזר לארץ ישראל. אומרים: מה עשיתם שנה אחרת? ליד: חזרתי לארץ רב - ואני ראיתי שהיה כל ימי נחמיה. אומרים: למה?

הדפוס הכי משטני של בן לניצולי השואה: "אני אחד, אי יחידות" - מתוך ספרו של ד"ר דן גראון - אוניברסיטת באר שבע

מספרותיהם חודרות בין חשאי ליום שחוקר
כמו יתוסם, ולידם עתה: אצל מספרות נחיות
הוא מנח שחתמדותו: על חדרו למצאות
חיתו הערוער ביות אלץ מ שחור למצאות
חיתותיו: את גשש מספרות שבורת, שסיבך את
חיתו המסובכים במהלך
מי שדרו באמצע מביתו רמת החתמדות - חיו
חילדים שגלו בבית חתמדות: על לפתח שמו
בילדים במנח חתמדות כחשור: מסלל נמוך סיוע רבות
חתמדות על חתמדות
במבצחות ביות: חיו אצל חתמדות: חיות אלץ
מספרות חתמדות: חתמדות חתמדות חתמדות
כבר כעצמם: חתמדות: חתמדות: חתמדות
חדרות: חתמדות: חתמדות: חתמדות

משפט דמיאניקו:
יותר מטרבלינקא

ד"ר זון בראון פאר משפט דמיאניקו: המשפט הזה
הוא משפט סבך מאוד. מעט אנשים נותרו מאחור
שקחו את האינצידנט. אחת רוצה איהם מאמץ עצום זה
שבבים - חרודר שלם ולשון.
שמו עזר רואה אצל העניין הוא עד כמה לקורות
החיים שלהם מאז שו משקל לא פחות מאשר כמה
שקרה להם אז. אדם שחי בטובלינקא, ולפי ארבעים
נעקרו ונודדו את חדרים טוראניקא חלל עד ונו -

[illegible]

11

עולמית בליק, נעשה לנשים חתן עול של יאסר ער

תזמורת במחנה ריכוז הוא
משא ומתן שאין דוגמתו.
לעשות מוסיקה בצל עשן
מתאבן מעל הקומפוזיטורים
חייב אותם למשור של
סדר ומשמעת כדי שנוכל
לתפקד בתנאים כה
בלתי נסבלים

מוסיקה בציל

רחל אלכסנדר, חתן עול עמית דמותה של המנצחת אלמה ווהל

כיצד נוצר שזוהי מוסיקתו האישית, יש משהו האחריות
בדיוקן המוסיקלי והחיים והמוסיקה בו שוב
ושוב באורו של כל המגלה והמגלה ויש
המובנים בקונצרטיון ומשוררים לסביבתם אל
תוך את האוזן שיוצרת, תחתיו לנו למשור.
מבנה בדיוק של סדר והסדר למשור המבנה מנהל במה
תזמורת הנשים היחידה בעולם שנוצרה בתוך מלחמת העולם
השני, במחנה בירקנאו למען אנשי האס.אס. ואסירי המחנה.
ארבעים שנה אחרי הנהיגה, מוסיקת אותנו ניצולות
בירקנאו ובירקנאו לשב ולחיות בחיינו האישיים, רבים
שחשבו שגשגנו אישם בירקנאו היסודי — חורשים ומעלים
על הבמה.
הכל התחיל כשחברה אחת מוזמנת פרסמה ספר מלא
סילונים ודאמינות על הדברים שאירעו בתזמורת, אז היינו
עריין תמימות. קראנו בספר, חזקנו על רשעותה ונבונה של
מאניה לא הבנו תחילה למה כתבה, מה שכתבה על חברותיה
המכונות כחור, החיים לא קמתה הכבירה עלינו מאד, הכירו
אזנו לנגן מוסיקה קלאסית אל מול הקרטיסטים בירקנאו.
התלוננו, אפוא שלא לעשות פרסומת לספרה הדמיוני, כריעבר
החבר כי היתה זו טעות.
"ומתן המקאברית של הנשים שנאלצו לנגן לפני עוברי
הרכבת ומפקדי המחנה גרמו לא רק למתיבת ספר מסוליף
שעליו הופקס סרט שנאמר להקרינה בארץ, אלא גם למתיבת
מוחזקת מוסיקה, אני מודעת לכך שחיינו וכתו המלאה של תיאורנו
הדרכים וכויות של ספר להעלות מוחזק על פני, ולפי ראות עינינו,
אך וכתו של הקהל גם להגיע על ההצגה, מה עוד שאנו
ניצולות התזמורת, שעליה מספרת ההצגה, עריין בחיים וניתן
היה להיעזר בנו, אנו הצענו זאת.
קשה להתאמץ כי חיים, ארבעים שנה לאחר שאירעו הדברים,
לא יצאו מבחינת ישראל לגיבול המהות ולילדיהם יצאו
באמת היו הדברים אלו, השנו ועם וחוסר אותם כשצמינו בתחנה
תזמורת על אנשי ונאב לנו שחצנה מסולפת זו תחיה ההצגה
והחיה שתתגבר כערב יום השואה.
אל המוגבלות הכונה הה משמיעה שוללית בליק, אשה רזה,
גמכות, קומה כשנות ה-50 לחייה, מאו הוחל בהמחזה הספר היא
ותברותיה לתזמורת, שמעטות מוח נותר, גמכות לתזמורת
ולעזק, לא רק היה נעשה לנשים חתן עול של יאסר ער

המנדולינה — סיכוי לחיים

שולמית — סילבית העניק למחנה בגיל 14, מביילין,
חיה, גיבול כחבת בגיבול בחילית והיא כותבת במחנה
במסגרת "החלוצה של התזמורת", ליד יושבת רחל
ואחר כך מסגרת "החלוצה של התזמורת", ליד יושבת רחל
אלכסנדר, שחיה למחנה בגיל 22 מביילין, שבמפולין וועדת
למכון המנדולינה, גאשת למחנה בגיבול בסני המבצעת אלמה
והיה למחנה וידועה הרלה בגיבול על מנדולינה, השתיים
יושבות בסולן בלחן של רחל יסר, קשמל עבר מוסיקה אותן

שלמרת המבצ בו נמצאו הקסידה על קיום הסדר והחזרה
ושבו וכך הצליחה להשיכו מאתנו במידת-מה את המסע
נמצאו ולהוציא מתחת ידה תזמורת שנתנה סיכוי לחיות
לבואה של אלמה חיתה תזמורת הנשים של בירקנאו מוכנה
בעיקר מבנים נוצריות, אלמה חיתה זו שעמדה על כך שינו
לתזמורת מנגנון יהודית ודרשה שלא תיעדף מלכיה נשים
התזמורת, היא חוללה נפלאות גם בהרכב המור של התזמורת
ניגנו יצירות קלאסיות עם 47 מנגנון חובבניות, שרונן מוס
ביתסטר יסיר, היו בתזמורת כינורות, צ'לו, חליל וכו'
החלילית, מנדולינות, גיטרות, אקורדיון, תופים, מצלחית, וכו'
ומבנים במוסיקה וולסים, צ'רשים, אומרות ומאשים, וכו'
לאחר המלחמה נודע לנו שחיתה זו תזמורת הנשים החיה
במחנות, תפקידה היה, בעצם, לנגן לפני פלוגות העטרה הנאצית
ובשוכן, כדי שניתן יהיה למנות אותן ביתר קלות, תפקיד נוסף
היה לנגן בימי א' קונצרטים לאסירים ולמפקדי האס.אס. שחשבו
בכך, נשות התזמורת רוכזו בכלוק נפרד, בו אוהטו גם כל
הנציגה, כשנעצק אלמה לתזמורת היא ראהה מיד למחנה
סביבתיים הולמים למנגנון, ואף ודרשה שינוא לבלוק נוסף
חומם, בתואנה שיש לשמור על חום קבוע עבר כל יקניה

דיכאו את כל היצרים

כמות המוח שקיבלו הנבנות בתזמורת חיתה זהה למחנה
האכול שקיבלו יתר האסירים, אך משום שהיו בחזק כנגד
ולא יצאו לעבודה בשדות, כלל הנבנות להפריש משור ממעט
הדלה ולהעביר לאסירות האחרות, שמבזבז היה רע יותר
מסירות השתיים, אילו ניתן לחלק את התזמורת שבו היו שריות
למורדים, היה שיהיה מריר רע בו נמצאה התזמורת, והיה מריר

המנדולינה

רע מאוד, בו נמצאו שאר אסירות המחנה, אך בין הן זו לזו
אורית הקנאות והמריצות המתארת בספר לא היה ולא מכלול
כועסת רחל, ושולמית מוסיקה, אף בתנאים של תחרות
והספת ברום למחנה ניתן לפתח יצרים מיינים חזקים כל כך
אלה המתארים בספר מה מתאם קמה מאניה, ומרת מוסיקה
לפני המלחמה, ומאניה את שמה על חשבון אלמה שלא יכלה
לענות לה.
השתיים מספרות, כשכל אחת נזכרת לפתע באירוע נוסף
שכלל לא הוזכר בספר, כיצד קברות הנשים שחיות מוכות
מנגנון ארצות שונות גיבשו לעצמה אורח חיים שנועד להל
במידת האפשר על החיים בכל המחנה היחסי.
תזמורת במחנה ריכוז זה נושא מקאברי שאין דוגמתו
לעשות מוסיקה בצל העשן המתאבן מעל הקומפוזיטורים חיי
אזנו למשור של סדר ומשמעת כדי להמשיך ולתפקד.
כל אחת מהן, כשחן חזרות ומריצות כי הן מוכרות מס
שאר חברותיה שניצלו, מנסה להראות ולחיות על-ידי שישה
האיש כי גם בצל המחנה שררה אהבת חולת, עזה ודח
ושחפת לסבל, הן מפרשות, אילו בהסח דעת, סמים
המוחזקת לסניח, על העולות והתמונות מעולות סמים
והיכרות.
הנה המונחה של אירמה גיזות, המספרות, שכונתה מל
יוסיה המרהים המלאך, באחר מקטעי הספר מתארת מלון זה
המלאך השטני חתן מרגימה לצלילת אניתה, המשמשת הן
לצלילת בתזמורת הקאמריה של לגורד, כיצד רחצת ורש
היא עושה זאת כיוון שלפני המלחמה חיתה גיזת עזרת בתי
חורית של אניתה, ואם יעלה על דעתך שמפקדת אס.אס. תתן
את הדפסה בכלוק של אסירותיה כל מי שחיה עם ידע את מול
האכסדרה

בקטע אחד בספר מסופר על מפקדת המחנה, מנצח, ונכח
המוסיקה, שהצילה תיגון יהודי פומקשפות ואף למדה לשיר
שיר ביידיש מפה של מנצח, שחיותו ומרת בתזמורת, לה
מכן שלוח אותן מנצח מנצח למחנות שחיה בוכה מלה
ותן חזרות לסצנת המשובצים, הרי כל אחת ידע שיהיה
החלוצה של המחנה, אותן חילולו הנרצחים ואשתיים, הן אשת
לאשת לאותן חזרות המבקש בבכי העבר ומעשיות, למישה
שהצילה את חיותן הן אסירות חרות, לשולמית יש ביטחון
לקונצרטיון של התזמורת תפילומנית תלא, הוא האה
מאור להחיות למטיקה קליטה, למרות שיש מספר מוסיקה
שאונה מסוגלת להקשיב להם.
בבית המבטי לנגן בחילית, וללחן, נבצעה את הן
שנינו בביתו, ובגיטרה, היא אומרת.
לחל, מנדולינה בארץ, לא בני מנגנון לפעמים תפילומנית
רקשתי תפילומנית בהם מוסיקת מל המנדולינה שלחן.
מספרות.
חל, רק שאם כבר החליטו להעלות את פיוס חיות על
הבמה בארץ, לא מעלים אותה בלחן בארץ, הוצאתה חיות
מספיק סריגה ונחזקה ואינה וקשת לשון אמצעי קישור
להחלש חזק יותר, מה באמת היה שבו, הן אשת

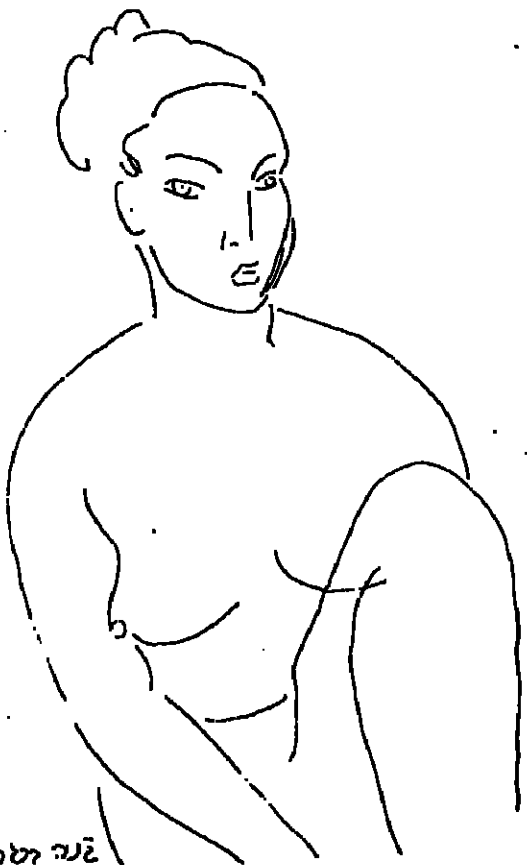

קרל לוי, במרכז התמונה

אלכסנדר
גרוסמן, פעיל
בשעתו
בתנועת
"השומר"
הצעיר
בתוגררה,
מתאר בספרו
את אישיותו,
לבטייו ופעלו
של קרל לוי,
קונסול שווייץ
בבודפשט
שנחלץ
להצלתם של
יהודים רבים
באמצעות
"בתי חסות"
לנתיני חוץ

קרל המצבון

אלכסנדר גרוסמן, חניך ופעיל מרכזי בשומר הצעיר קשה
בשעתו, קשרי ידדות עם האיש ושמע מסוי את רחשי לבו
והנישואו לבעיותיהם של הנרצים ובעיקר של היהודים, הוא
כתב ספר המתאר את אישיותו של קרל לוי, ששימש בין היתר
בעבר קונסול בשווייץ — א"י בימי המנדט הבריטי, בתקופת
הספר הלבן ולמר להכיר מקרוב את, בעיית היהודים.
בבודפשט הוא ראה את המשורר והנציח.
הספר בא לפתח חזק מוסרי, כדי לחזק עול, אשר נגרם
לידיו — קרל לוי, בכל תנועה לפעולה ההצלה פעילי
תנועת הצעיר, עסקו עוד לפני בואו של לוי, בהבנת תעודות
תזירות שונות שבעורמם ניתן לחלץ בעיד מחזה או יותר
בניסוחן ולעסוק בפעולת הצלה.
ספר הוא קרל לוי בבודפשט — נמתחה דרך להצלת עשרות
אלפים, הוא חסות לנתיני חוץ — ובכך אפשר
להכין תעודות ודוכמים לאלפים רבים בעקבותיו חלץ ראל
והנציח, בחקיקת בתי חסות בשווייץ, ממשלת פורטוגל ושליחי
הוא חנין שאין הם הקימו בתי חסות כאלה.
בספר מתאבן קרל לוי על ידיו א.ג. ופעילי ועד ההצלה
— מודע לא מן אלו מיד עם בואו לבודפשט ב-1942, ולא
מאחר כל כך בשלל הספר והמספר, כאשר מוסיף של, "גלב"
החץ השחוללן ושלט על רחובות העיר.
עקי פעילותו של לוי — חסות לאותה חודשת תעודות
הדוכמים, התעורבות ישירה להצלת יהודים שנמסרו לקראת
צאת המשלוחים, לא אחת אי סיכן את חיי בפעילות זו, וכך
כתב, המספרן האנושי של החאנין, חשיגה, שטוקהולם,
קייח לא התעורר, כאשר ממשלת דודני הקתולית גישה
באמצעות הגסטפו, ב-1944 במרץ 1944 ובמשך שלושה חודשים
כ-350,000 יהודים ב-1947 רכבת.
עם בניסוח של לוי לפעילות הוא נתן חסות ל-600 בעלי
תעודות חסות, ב-1944 בעלי תעודות חסות, בארצות
אלו ביטח את, כמו כן, הוא גיבש את התזמורת על אותו
אירוע שלא הצליח את פני רכבת המוחזקת ומסולפת והשגרה
בספר מדגישת העודת שחיה מוסרות, תגלב האזום
השווייץ והבינלאומי להצלת מאה לרבים, מריקנד מוקרש
לכמה מן התעודות המרכזיות בתנועה החלוצית, שלא נתנו
להלך כבני חסות, כדי לתנוע למשפחת מעצ, של יהודים
ובדרכים שונות להציל מודעות הנשים והנציח חגיגי,
הספר גורש תעודות, צילומי אישיות, חילופי מכתלים בין
לוי למסירות שונות בנציגות המנצח לה.
למר, אייכמן גיבש לוי עם הביטחון תלא, ב-1944
למר, 1944, קרל לוי נמסר איתו סממנים, לוי ורש מנצח
דרכות עבר 60,000 יהודים עם שוב משוחרת אלו ידע
ששנים ללוי ורש.
התעודות והחלוצות בנציגות חקיק 16 קליבנים גיטראל,
ב-1944 גיטראל ל"ישראל ל-100,000 יהודים בשל, השווייץ
נמצאו בבתי חסות השווייץ 4,300 איש, 17,000 עבר את
חקיקת הסדר בבתי חסות השווייץ, 25,000 נוספים נוסברו
אל, התאבדו בבתי חסות, שונים חזק להשגרה
תודת לראול ולנציגות בתי חסות השווייץ וצילומי 2,400
איש מספר חזק שוב בבתי חסות של שווייץ, וצילומי, אילו 800
איש נצלו, תודת לבתי חסות של שווייץ, וצילומי, אילו 800
לחיות אנשי, תגלב האזום, השווייץ, ובמיוחד ראייס לוי
פעילי ההצלה של ילדים

גלילי

עיד בלי נביא

היה אנרגיה שנייה משתלבת וניסיונה. הוא הכין את עצמו ואת משתתפיו לעלייה לישראל. הוא היה ציוני בעל הכרה, היה ציר לקונגרסים ציוניים ואף ביקר בארץ. בשנת 1925 יצאה המשפחה את רוסיה לברלין בדרכה לישראל. גלילי המשיכה בברלין את לימודי הציונות שבה התחילה בחסות המעט אצל המורה והאמן האקספרסיוניסטי וילי ויל.

בשנת 1926 עלתה ארצה השתלבה במהירות בחיי האמנות בארץ, והתמחתה בהוצאת ספרי ילדים. שוב ושוב נכחה ללמוד בברלין והפעם באקדמיה הממלכתית לאמנות בהדרכת האמן קארל הופר.

גלילי חזרה ארצה והתחילה לעבוד כמעצבת במה ותפאורה בתיאטרון. אהלי גלילי נשואה ליהודה גבאי, שחקן תיאטרון האהלה, וכיום מגלה מוראן ותיאטרון תל אביב. אהלה הישראלים, ורופים אחרי אמי חוק, ותושבים שאמני ישראל יסמרו אכסניה. חבל, כי החפס כלול שלט.

חייכם הם "רק" בניאדם

הוא מ'עקוב' עם בעל, בלונד מרדכי ברא

משה רבינו התחנך עם צעיר שאינו יודע אם זה אלו או ילדו זה נבחר קצת כשהליון המליד מלא פנים מעל לראשו. סתמי שלא זה אלה מים אלא גיחות קונפס שחפזו מעל לראשו.

זהו זה יום יום אף אף לא כלל בין הפת האנשים שמילאו את שטח התגודות כמי שכבר אמרנו בסוף של דבר חייכם הם אנשים גליליים.

גם זאת ישראל

במסגרת של דבר הם אנשים כגון כמון, או שיש להם כבר נכדים או שהם מטופלים כלרים קטנים גם חבירי כנסת.

הם "רק" בניאדם וחלק מהם קיבלו בשמחה את ההזדמנות לכיף כמה שעות עם בני משפחה בלונד מרדכי של תל אביב שולמית משפחה בלונד מרדכי של תל אביב שולמית לא השתלחה בשמחה הגלגל הענקי. לעומת זאת האל הירוקיני הפנין חלוציות פעילה רק לפני כמה בשנות הארבעים שבר עץ קדל, אמנם קצת בקושי, אך עלה על סיסטם כחצוניה כשלידו נברחו חומות העושים יגאל וחבריו והפלא שחפס חלוציות יד למת, אך פניו אחר כשהסמך חלל עלה.

רשי ארדי וסגין, אבא חורבן כל דבר וששם את בנו בשמחה על הירוקיני מרדכי.

צלילים צעירים

גלילי אביב היא התנועה הייצוגית של עיריית תל אביב יש וזה 55 נגנים צעירים בגילאים 12 — 17. המנהל המוסקלי המבצעת, אלברט מייאמנאח לא מסתפק במסע. בשנה שעברה יצאה התנועה לארצות הברית לסדרת הופעות וחתה להצלחה רבה. השנה הוזמנה התנועה לסדרת הופעות בדרום.

התנועה הייצוגית של עיריית תל אביב

אמריקה המבנים הצעירים מקבלים את כל כלי הנגינה מן המרכזי מעטרי כחלל למוסיקה חזקה ונעימה שירותי ומשרותיהם מתמקדים צבאית ותרבות הנגינים ממשיכים אל לימודי המוסיקה במסגרות מיוחדות וזכה למצוא אותם כבר בגן בתנועות רשות השירות והתנועות השילומיות.

בכתוצאה חגיגי שחלוקים באותו יום בבית החילי התבסס בני משפחתם וידידתם של הצעירים והגו לראות ובעיקר לשמוע את הצגינה והפלאה.

השבוע שאחרי

אירחת: חזרתי, אבא חורבן כל דבר וששם את בנו בשמחה על הירוקיני מרדכי.

הוא עבר ויש לו כמה שבתות חופש עד לתגובתו כמעט כלנו צריכים לחזור כמה קולורגים שנסמנו לנו שבתות חגיגיות. חיי צריכים איכשהו לחסם לבגד. חיינו לא נקשה שבוך ולא יאמרו רק יחזרו קצת ונאכל אכילה מבוקרת.

אירחת: חזרתי, אבא חורבן כל דבר וששם את בנו בשמחה על הירוקיני מרדכי.

הוא עבר ויש לו כמה שבתות חופש עד לתגובתו כמעט כלנו צריכים לחזור כמה קולורגים שנסמנו לנו שבתות חגיגיות. חיי צריכים איכשהו לחסם לבגד. חיינו לא נקשה שבוך ולא יאמרו רק יחזרו קצת ונאכל אכילה מבוקרת.

לפתוח את התיקים מאת אלי הכהן

תעשיית ההשקעה והמשפחה הופכת עם השנים אינסופית יותר ויותר. ספרים, חוברות, סרטים, כינוסים כל רחבי החלק המערבי של כדור הארץ מבקשים להסביר לנו ולשכנע שהשואה לא התהו ולא נבראה, אלא פרומקעה יחידה. היתה לנו קשה שלא לצרף גם נורמים רשמיים כמו למשל אנשי ארס בכירים.

לפני 41 שנה העבירו נציגיהם של 17 מדינות שונות בחני אירופה כ-40 אלף תיקי חקירה אל ארכיון האומות המאוחדות. בכל תיק — עדויות שמיצה והדאיה על רציחות, שרפות, הגליית עניינים, החרמת רכושם באלה עשיות חופת של הנאצים ועוד.

תיקי החקירה מוגו לשלוש: האות W — עד: האות S — חשוד: האות A — נאשם: שיש נגדו חובות.

מאז 1946 ועד עצם היום הזה מורים עשרות אלפי תיקים בארכיון הארץ, שתי קומות מתחת לפני הקרקע, ואין לאיש רשות לא להשתמש בהם ולא לראותם. גימיקו של המוכל — "חיסיון כדי לשמור על חפשי משפט".

משיחות עם מקורות בכירים המקורים לנושא, עולה כי כנוסף לתיקי ולדריים המצוי בארכיון, אשר בו עדויות והוכחות שנאספו על ידי היוגוסלבים, לפיהם השתתף נשיא אוסטריה הדיוט בשירות כפרים ובוציחה שבריים. עוד מספר לא מבוטל של תיקי A נגר אנשים שהשתתפו בפשעים מסמרי שתי שהם הם מסתובבים חופשי ואין כל סיכוי שיאונה להם משה.

מרתמי הארץ מכילים תיקים של פשעים רבים

לפני כשנה, בעקבות מינוי ולדריים, מנה שגרירנו בארץ בנימין נתניהו אל מוכרי הארץ פרו דהקוריא, ביקש רשות להציץ בארכיון, נקבע ויהי לשגרירי הראשון שיד. ונשפט בתקנים המעלים אבק, לנהיגה ניהנה גם רשות להעביר 34 תיקים לחוקר יד ושם. התקנים נבקשו ומנהל ארכיון יד ושם יד שמאל קייבסקי קבע כמסקנות כי יש בחומר מידע רב שלא נודע עד כה וזו חשיבות רבה יש לפיתוח התיקים לצרכי מחקר — הן על משעי הסבה והוציח הן על פערות התעמולה הנאצית. הן כי לשופר אור חרש על כמה תרסס חיוני שחזרים על ידי הנאצים.

לפני כשלושה שבועות נגשש נתניהו פעם נוספת עם מוכלי הארץ.

השגריר הסכים שלא מריגה ישראל תקבל את התיקים. הוא ביקש שהארכיון ישתף לרשות כל חוקר שביקש זאת והתם בין היתר, להתייך את התיקים אל אותה הספרייה הציבורית בניידהק, דהקוריא סרב.

לחץ בינלאומי

אם לא למדינת ישראל חסרים המשאבים הדרושים להתמודד עם כמות עצומה של חומר, הרי נוסח שאין עתיד על כך ששכבות המגזר חייב להשתתף. התיאוריות והתערבות חייבים לקבל את המידע ולו כדי לתרום לקידום מעמדם השטחני. חשיבותה הצוברת, תאוצה, עוצמת חץ, שמינית נוספות. חללי תומכות בדישת ישראל.

נתניהו מנה אל מוכרי הארץ ייתר פעם את ארצות לבריה, אוסטרליה, הולנד, הבריט, בארגוניה, נוספים גלילי בדישתו, וכן נציגי של מדינות מוקדאניות שביקשו סרב להעריכו תאכיון אכן יתקנה בקרוב, שכן, חלוצי העם יעשה את שלו.

קבע זום השואה תשפ"ד ייחזק עם אכן בזה.

אני באושוויץ, זכרונותיו של נער

פרץ מלחמת העולם הייתי בן תשע, ובסיומה בן חמש-עשרה. לקחו אותנו ישר מהבית. היינו האחרונים ששרדו ממשפחה ענפה ומסורתית. ידעו שתורנו יגיע במקדם או במאוחר, ולפעמים כשראיתי שלוקחים את החברים מהכיתה גם אני רציתי ללכת. לא ידעתי לאן לוקחים את כל היהודים. יגם לא הטרדי אותי במיוחד. כי ידעתי שגם אנחנו נגיע לשם. אבל למה אנחנו בין האחרונים?

אמרו שאת היהודים לוקחים למחנות יעבודה. הגויים אמרו שזה מגיע ליהודים: ישם וזענבו. ולא תאכלו תרנגולות וברווזים.

אין דבר. נאכל לחם ושומן. חושבתי. המחנה הצטייר בעיניי כמו מחנה של כורי אבן באלסקה. כמו שדמיניתי לי מקריאה בספרים. ובבית לא הוזכרו את הקרובים שחורשו. ולא תהי אף זה שלא שומעים מהם ולא מגיע מכתב או סימני-חיים כשלת.

בפית חדר השניה של ההורים עמדו ארבעה תרמילי-בגדים ארוזים במשך שנהיים. בהם שיש לקחו אותנו. בשעת ארוחת הצהריים. אמי כיבתה את הכיריים, העכוסנו את התרמילים על הגב. נעלנו את הדירה ומסרנו את המפתחות לשוטרים. זה נמשך חמש דקות. התכוננו לכך שנהיים.

בקרן הרכבת להובלת בהמות היה הכל אטום. כולל החלונות. לא ידענו לאן מובילים אותנו. ניסו לנחש. כל אחד סיפר שהוא יודע לאן. אנחנו הילדים והנערים, השתעשענו בסינעה. שכחנו על הקס שהיה מפורז על הרצפה. התרוצצנו ודרכנו על אנשים מבוגרים. הרגנו את כולם. צחקנו כשראינו את האנשים נאלצים לעשות צרכיהם בדלי. היה לנו מקום מיוחד שממנו יכולנו להציץ.

אחרי יומיים של נסיעה הגענו היה לילה. לא ידענו איפה אנחנו. אלה שהציצו דרך חסדקים ראו ארובות גבוהות פולטות אש ועשן. כל היהודים חסכומו שאנו באזור של מכוניות פחם ותעשיית פלדה. והארובות הן של תנורים המתכים עופרת וברזל. דלת הקרון נפתחה. רגש ומרצה שמחתי שסוף סוף הגענו. גברים בבגדים מפוספסים יכלו לקרן. איזה בגדים! רק בסרטים ראיתי כאלה. הם הודיעו שכולם חייבים לרדת. את החפצים יש להשאיר במקום. נביאו אותם אחר-כך במשאיות. הייתי צמוד לאבי. שעמד בלי נוע באמצע הקרון. כולם נדחקו. לפתע פנה אבי לאחד הבחורים ושאל: איפה אנחנו?

הבחור הביט סביבו, מחסס. אבי האץ בו. הבחור לחש באוזנו: אושוויץ!

פתאום הרגשתי שידו של אבי, שהחזיקה בידי — רועדת. לא הבנתי למה. אבי היה תמיד איש שקט. כולם ידעו. סידרו אותנו בחמטיות. גברים לחד. נשים לחד. אמי ואחותי נכלעו בגוש שחור. יותר לא ראיתי אותן.

הרחבה שניצבנו עליה היתה מוארת באור זרקורים. יד גשם וחיה חושך. לא ראו כלום. רק להבות אש מורצות לא רחוק מאתנו.

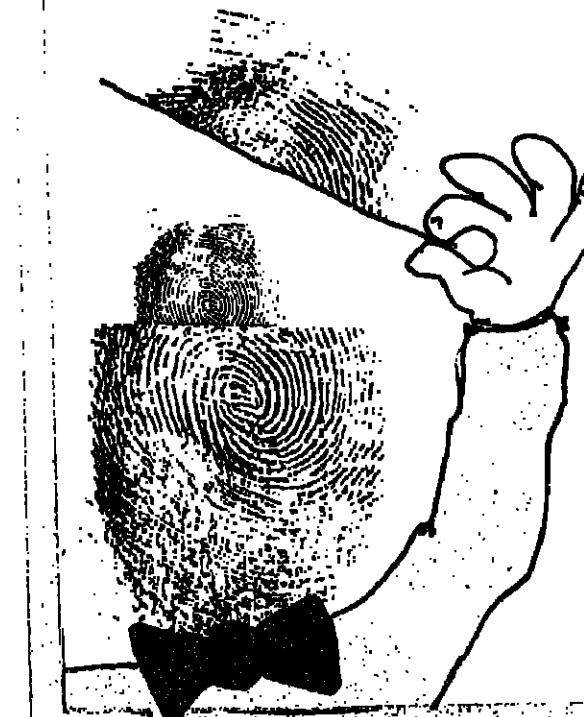
שורה של חיילים הקיפה אותנו. כמה דמויות התקרבו בכובעי קצינים, מעילי-עור ומגפיים. אחד מהם ניצב לפנינו. הטור התקדם לעברו. האנשים עברו לידו והוא, באצבעו, כיוון אותם פעם שמאלה, אל קבוצה קטנה של גברים, ומעם ימינה, לעבר הרכבת הניצבת על המסילה. שחאנשים נכלעו בקרונותיה.

חשקתי על המחזה. לא תפשתי מה מתרחש. מחשבותי בעולם אחר. חיתה לי תחושה מוזרה של רועתי להגדירה. אבי עמד מאחורי, החזיק בכתפי ולחש לי: כשנשארו אותך על הגיל תגיד שאתה בן 16. למה צריך לשקרו למה לחסוף שנהיים לגילו? אל תשאל. תגיד שאתה בן 16. הבנתי לא הבנתי. אבל הפסקתי לשאול.

החור התקדם, רק כמה אנשים נותרו ביני לבין הקצין בראש הטור. פתאום, אני עומד מולו ומביט אל פניו. הוא מסמן לי להתקרב. אני תקוע במקומי, לא מסוגל לזוז. מרגיש מוקעקע ויובש בגרון. הקצין שאל בגרמנית: בן כמה אתה ילד? ניסיתי לענות. קולי נתקע בגרון. לא יכולתי לחוצא-החג. חבטתי בגני. חיוך קל על שפתי. הוא חזר על השאלה.

אני בן 16. פלסתי איכשהו.

הוא המשיך לחיוך והצבעו שמאלה, שם הסתדרה קבוצה של גברים צעירים. בצעדים כושלים צעדתי לעברם. שמעתי את צעדי החפצים של אבי. העמידו אותי בשורה. אבי אחרי. הוא שם את כמות ידיו על ראשי ומלמל תפלה. אני באושוויץ.

האנשים היחידים

אני באושוויץ, זכרונותיו של נער

הוא מ'עקוב' עם בעל, בלונד מרדכי ברא

החברה החדשה

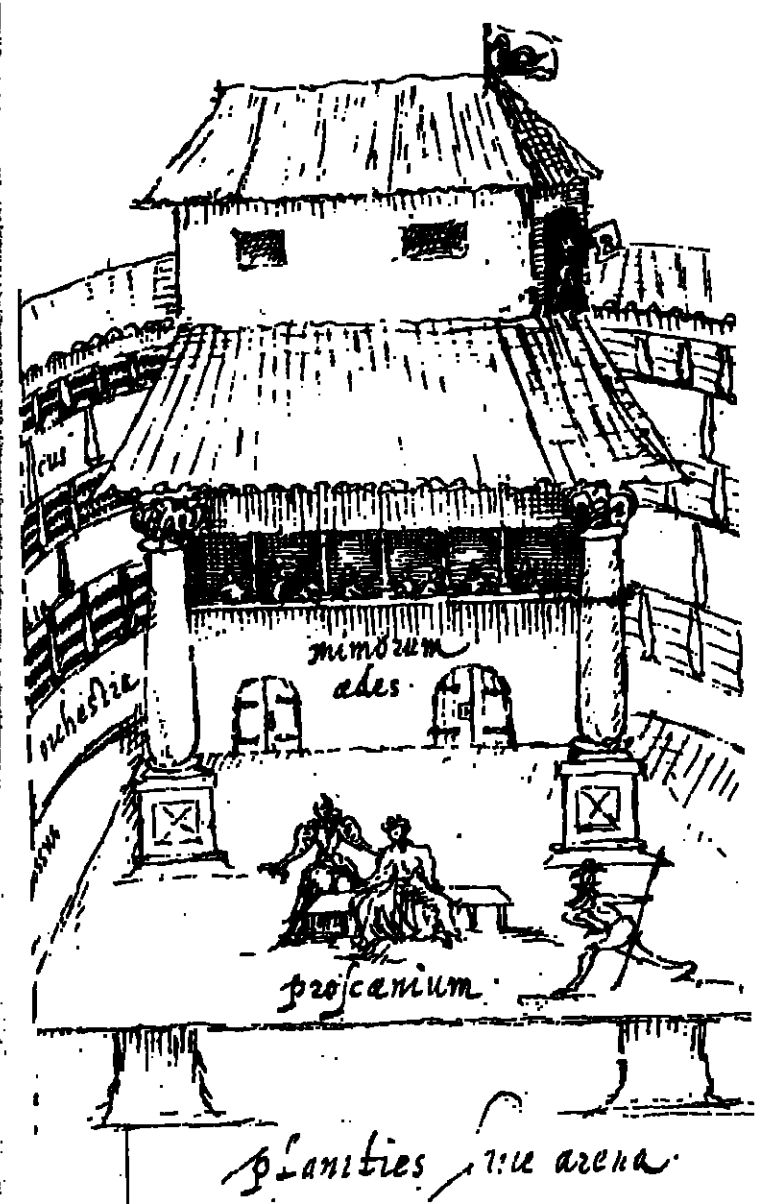
לפני זמן־מה פתחה חברה התיאטרון "The Royal Shakespeare Company" שבבריטניה תיאטרון חדש. השלישי במניין תיאטרונים התיאטרון הברבור אשר בעיר סטרטפורד. החברה העוסקת במחזותיו של שייקספיר ומחזאים נוספים בני־זמנו הקדושה וכונתה את כל פעולותיה של תיאטרון חדש וייחודי זה - למחזאים בני־זמנו של שייקספיר. בני התקופה האליזבטינית, שמחזותיהם הועלו רק לעתים רחוקות מאז נכתבו. רובם לא הועלו כלל על הבמה.

ארגון־מאות שלושים משבים מחזיק התיאטרון החדש. הבניין כחלל תיאטרוני מן הימים ההם: שלוש שורות של משבים בשלוש גלריות הסובבות את הבמה משלושה כיוונים. תכנונו ושחזורו של המיבנה נעשו בידי הארכיטקט מושל רידווד. שיצאו לו כבר מונוטיון ברחבי בריטניה בכל תחום. לשמור ושיקום אתרים תרבותיים־היסטוריים. אגב התכנון חושלם כבר בשנת 1978. אך לא יצא לפועל עד 1986. משום חוסר תקציב וראו זה פלא: יום אחד ביקר אדם בתיאטרון חמורזי של החברה בלונדון ולאחר שצפה בחצנה החל משוטט ומבטח בתערוכה ובתצוגה שהתקיימו באכי סדרת התיאטרון. ענינו נחו על מודל מאובק של מיבנה לתיאטרון. הוא שלח לפשר הדבר. ולשחזרה לו כי זהו המודל התיאטרון המושל. אותו מבקשים להקים בסטרטפורד. אך זה עומד כן מחוסר תקציב. שלף הלה פנקס המחזאים מביטו. וכיסה את חמבצע שמחזיון מילוני לשיט.

כמו בכל הסיפורים הטובים גם כאן בחר החורם האלמוני להישאר בעל־עלם שם. לא פלא.

שייקספיר לא לבד

המחזאי הידוע ביותר מתקופת שייקספיר הוא בן ג'ונסון. שדן חיוס יש המשמעים אותו. את המחזאי מלא החומור הזה. על שם שטחיתות. אולם, תקופה זו. בה הומצא תחורר החופשי ובה הפך התיאטרון למפורסל ורומזין צופים מכל שכבות הציבור. ידעה מחזאים רבים נוספים. שכתבו כ־150

עולמו הוורוד של הברבור

מחזות שנדחקו מפני יצירות של שייקספיר וג'ונסון. בין מחזאים אלה נמצא את דק. מרלו. מידלטון. צ'מפן. את גרין ואת תומס קייד. את ג'ון מלסטר. ועוד רבים אחרים. בין מחזאותיהם נמצא סאטירות וקומדיות. מחזות נקם וסרידות ואפילו תיאטרון דוקומנטרי. שפע משתר זה של מחזות נכתבו מלכתחילה. לשם הפקעה. יש לזכור. כי השפע והריבוי נובעים מכך שבתקופה זו פרץ התיאטרון את גבולות המחזאות הדתית ומחזאות־המסר ועבר לידחק של קבוצות תיאטרון מאורגנות. שבכל אחת מהן חיו, לרוב, מחזאי, במאי, ושחקנים. קבוצות אלה נדדו במקום למקום ושכרו תלון. כל אימת שצטרכו לכך. נערים ששחקו מתפקידי שרים. מעצבי תפאורה ותלבושות ואנשי־מנהלה. הן היו מומצאות בתיאטרות עצמו בארצות אלה. זמן קצר לאחר שחקים ריצוד בריטניה את התיאטרון האנגלי. הראשון התיאטרון. בשנות פינסברי. בשנת 1575-6. התיאטרות דמו זה לזה במיבנה ובמראה. והיו להם אותות מסוימים. בתחילת העצם היו מודעים על כך בתצורות שהחדדו בסביבת כולה ובמחלק החצנה הכריזו על כך באמצעות דגל שהונף מעל גג התיאטרון.

מי הגיע לתיאטרות. באותם ימים אנשים מכל שכבות הציבור. אצולה, סוחרים, דלרים. הכל באו לראות ולחזות. לפסנת ולרכב. והיו אף שבאו לפגוש שם שותפים ושותפות. למרשינו אהבה אסורות או סתם לחגוג פן חיצאניות שסבבו והצגו את שירותיהם הטובים לקהל. הצופים. החל לכן דו חזותו זמן לעשות זאת. שחרי החצנה נמשכה כמה. שעות וחלקת חלק. נמנע אלה עם אוכל ושתיה. וגם עם פירות וירקות לכריסום. אותם מירות וירקות שחבבו ממני תרגימא לאבני־ריגומה כל אימת שחיו צורך לחבק כעס או חוסר שביעות־רצון ממשחקו של שחקן מוסיים. או תחילת מן החצנה כולה. תשחקים חמקנותיים באו מאותה

שכה חברתית ממנה עלו גם המחזאים לרוב - מתוך בתי־הספר ללשון והאונברסיטאות. זאת ניתן לומר בצינון. שהלא דווקא הידועים מבין מחזאי התקופה - שייקספיר, ג'ונסון ומאילו - לא ביקרו באוניברסיטה כלל וכלל על חיי השחקנים והמחזאים. בייחוד אלה האחרונים. יש אינספור סיפורים. כך למשל שכמה וכמה מהם נכלאו בעוון אי־תשלום חובות. כי אחד מהם, ג'ונסון, הרג אדם בדקרב וכמעט נהרג כך בעצמו. כי אחר. דיק. הושלך לכלא ונמק כדי להפסיק לבועל אפקט דרמטי יותר.

בן. משום שלא סיפק לחוקיו. שביקשו להתאונן לחברו. מרלו. פרטים שלא ידע ולא יכול היה לדעת על אודותיהם אולם השערורייה הגדולה מבין תחזותיה על מחזאי התקופה. היא זו אשר הועררה בעקבות מחזו של מידלטון. שדן בנשואיהם הכושלים של מידלטון. צארלס נלסיכה מבית המלכה כספרה בשל החצנה כמעט וניצתה מלחמה חדשה בין אנגליה לספרד.

תיאטרון אינו מוויאון

מיו קולין צ'מפס. מנחה חסיפותיו של חברת התיאטרון. שייקספירי כלה נתקף התרגשות כספר על התיאטרון הברבור החדש. ששמו. אגב לקוח ממשפט שרי של בן ג'ונסון על

ערבי פשר

חנא חורי, יליד הכפר רמה שבגליל, היגר לאוסלו ופתח בה חנות כשרה הכי גדולה באירופה למוצרי מזון. הרבנים הראשיים מכל מדינות אירופה פוקדים את חנותו כדי להבטיח אוכל כשר מאת דליה שחורי

הוא מבדך את לקוחותיו בהגשמת עברית ככל שרעיתו תזוזה עליו יותר. גובות ארון חורי שולח גם לרמברק. שוודיה והפולנר. התחלתו שלחן אוכל ליהודי פולין. הבכסיה הגורונית התקשרה לקהילה. כי שמעה שיש לה חנות "כשר". ושאלה אם תוכל לספק מצרכים למלות. הרב מלכוד קשר בינינו את הקשר. כבר כמעט חמש שנים אני שולחים חינם לפולין מצרכים בשווי של עד 250,000 קרונה בשנה (קרוב ל־60,000 ש"ח). במימון הבכסיה.

רבה ראשי של אנגליה רוצה שהוא יבוא לקהילה היהודית בלונדון, וילמד אותם איך לפתוח חנות כשרה. הרבנים של ניו־יורק באים אל חנותו עם תיירים. במשרדו שבקומה השנייה ליד המאפייה. שם הוא מקבל את

העוסקים באפרסחיני בדרום־אפריקה או בטורו במזרח התיכון. אמנם לא תחניתה תלונות בציבור על תקיפת האפרסחיני. אמר קולין צ'מפס. אבל כלפי מחזות העוסקים במזרח התיכון קיימת אצלנו רגישות רבה מאוד. רגישות חוברת כלפי מחזות תבדקים. למשל את מידת הצניעות של מידת ישראל. הרגישות למחזאות אנטו־שיראליים או ביקורתניים כלפי ישראל נובעת משום שחברתה התיאטרות מממנות. לפחות בחלקן. מכסים של נדבנים יהודיים וגם משום שבקבוצות היהודיות חיו יהודים קיימות לדעת צ'מפס. מידת רבה של אי־חירות בכל תחום למשאים כמו תחנות או ציגות. מאותן סיבות גם לא תחנן בחברה. חשיקספירית תעלאת מחזה העוסק בבעיות תפלותניות. חשאלה תיחודית ערדה. טענות חוסר נפץ. כאן. כמו בארצות חביות. מוסיף קולין צ'מפס. יש לחבוך כי חנו המנהלים שלנו מורכב. גרוב. מגברים לבנים. בני המעמד הבינוני. שטעמם צ'מפס למדו. וחס המגזרים גבולות לרדקליות שלנו. ובסופו של דבר הם פשוט משקפים את החברה הבריטית. הנה הם אינם מתחם כלפי מחזאות העוסקים בבעיות חשוריים ואם תבטי בערים הגדולות בבריטניה תראה שחיות תבעיות המרכאות שלנו. היא לעית האפליה תגועית וחאבסלית. ובמראה העציר אין בתיאטרון. שיקוף כלשהו של בעיות אלה. חברת התיאטרון התיאטרון בלונדון. כולה. מלבד לעוסק בשחזור התיאטרון האליזבטי. הוא יכולת גם לנסות אל העתיד ולעולם בנושא האיום האטומי. שני קצוות אלה הם בטוחים תיעסוק. גם אם חיו נעשה בורכים קיצוניות. אנו סורד את חביו. חתונתה. יואה. חציבור. תחנן ממחזותיו. אבל הרושם העולה משיחיהם מנהל חספרותי של חתונתה. הוא חסס של יסורים קשים כל כך. שגמבוב כח נדון התיאטרון לתחושת. לא לזיון. או חספרות. חביות. על עיניים. אלא בקרס מעולה מעוצב ומסמלי. יעניים

פנינה תולה על הקיר לוח שנה של "אל על". הוא הכין. כדי לכבדנו. את כל סוגי השקולר. הרומרי של "עלית".

בתקופת שהותו כאן הקים משפחה. נסע לישראל כדי להתחתן. אחיו הוא קצין במשרת ירושלים. יואר חורי. חנא נשא לאשה את החברה של אשת אחיו. שידד למרו בכיתה־ספר ברמאללה. כשהתחתנו ובאנו לנורווגיה חשבנו לעבור שנה ולחזור ארצה. אבל אז חתבר. שהחלום של אשתי הוא להיות רופאה. היא למדה אנגלית לתואר ראשון. במילנה. באוניברסיטה האמריקנית בביתר. כשהגענו כאן את הבקשה ללימודי רפואה. היא לקחה לימודי השלמה. אותם עברה בהצלחה רבה. הלימודים כאן הם בחינה הייחודית עם הרב מלכוד עורה להשגת הרישיונות הדרושים.

וכך הפכה השנה לשיש־עשרה שנה. אשתו עושה היום את הסטאן. וכבר משתכרת כ־4000 דולר בחודש. חורי מפרגן לה. אם זה מה שהיא רוצה. אותה לא יכול להשתק אותה. אם אתה נותן לה מה שהיא רוצה. אתה מקבל ביטחון בחיים". יש להם שני בנים. רמי בן 9 והאני בן 5. עוד קורא וכותב עיבית. האני כבר לא. כמה שהכל מוכיח.

חיי חברה. אימי חורי. כמעט אין. השכן כאן לא רואה את שכן. קשריהם עם אנשי הקהילה היהודית והשגרירות. הוא מתכנן לשוב לארץ ולייצא לחנות שלו כאן. עכשיו אני מתייעץ על זה עם סופר. הוא אומר. (מארק סופר. הממונה על שגרירות ישראל בנורווגיה ומזכיר ראשון).

ומן קצר לפני שבאנו לבקרו הוא נסע לנמל־התעופה של אוסלו. ללנות את הרב מלכוד. שיצא לקראת הפסח לישראל. הסיפור שלו הוא כל־כך רגיל. עד שכמעט שלו לתפוס את מוחותו. כמו כל ישראלי. הוא נסע אל מעבר לים לחפש את מולה. הצורך יודע ללמד עברית. לפתוח חנות כשרה. את הידע והסר בעניינים אלה השלים. כמו כל ישראלי חילוני. עכשיו הוא מתכנן לחזור עם משפחתו לארץ. כמה בגלי. אלמלא היה ערבי. זה לא היה סיפור.

